

ŠIFROVAČKA – PŘÍBĚH

1b

Součástí noční hry na soustředění KSP. Prosíme, neničte toto stanoviště, sami vše uklidíme do 17. 5. 2014. Děkujeme vám.

I když jsme už dopluli do míst, kde začínají první útesy, nikdo nepomýšlel na to, že bychom se otočili a vrátili jako zbabělci. Spustit kotvy a počkat na lepší počasí navíc také nepřipadalo v úvahu, protože se počasí postupně stále zhoršovalo.

Eleanora se však stále pevně tyčila nad rozbouřenou hladinou a neochvějně prorážela vlny, které dosahovaly až velikosti domu. To, jak loď obstávala v této první zkoušce, nám dodávalo odvalu a naději, že projedeme i útesy v soutěsce.

Hledání pokladu je něco, co rozproudí krev v žilách každému pirátovi. Když se mladý pirát doslechne, že má možnost získat někde neobyčejné bohatství, je ochoten se vrhnout třeba i do chřtánu žraloka. Proto když do krčmy přišel kapitán Eleanory s tím, že hledá posádku na hledání lodi, která uvízla na útesech v Soutěsce Smrti, způsobilo to velký rozruch. Vezla totiž několik truhel zlata.

Strach už všichni přestali zakrývat. Všichni jsme věděli, že jen čekáme na to, až narazíme na nějakou skálu. Z toho nás vytrhlo až zvolání: "Všichni na palubu!"

Od toho okamžiku už nebylo cesty zpět. Už pár hodin po vyplutí se na palubu začal postupně snášet strach. Proslýchalo se, že si ani kapitán není příliš jistý tím, jestli se vrátí živý.

Rozběhli jsme se k zábradlí v zoufalé snaze zachránit si životy, ale místo toho se nám naskytl úchvatný pohled: Bouře skoro ustala, zářil úplněk a v jeho jasném světle jsme viděli před námi, za námi i kolem nás všude různé trosky té obchodní lodi, kterou jsme hledali. Nic z ní nezbylo – jen různá dřevěná prkna se zmítala ve vlnách nebo ležela na břehu. Náklad už byl dávno potopen.

Soutěskou Smrti totiž nikdo zatím nikdy neproplul. Říká se o ní, že je prokletá a každý, kdo by se do ní vypravil, by byl považován za sebevraha.

Neodnesli jsme si tedy žádnou jinou kořist než kousek stěžně. Proto nám také nikdo tento příběh nevěřil. Ale právě tento kousek trámu je dodnes ozdobou a chloubou Eleanory, protože připomíná, jak udělala nemožné a překonala nepřekonatelné.

Lačnění po zlatu nám všem ale zakrylo oči. Nepřemýšleli jsme o nebezpečí a v touze po zbohatnutí, dobrodružství a uznání starších pirátů jsme ještě ten den na Eleanoře vypluli.

Jednoho dne se dokonce začala objevovat různá špatná znamení. Několik členů posádky začalo propadat zoufalství a jeden z nich dokonce skočil do hlubin. Kolem lodi proletěli havrani a začala se strhávat bouře.

Vítr s námi cloumal silnými poryvy a Eleanora plula neohroženě dál. Viděli jsme, jak loď proplouvá těsně kolem vysokých ostrých útesů, o které se rozbíjely vlny se strašlivým hučením.

Eleanora je spolehlivá loď, to jsme věděli. Její kapitán na ni nikdy nedal dopustit. Vyhrál s ní už nejednu bitvu a proplul s ní snad všechna moře. Kdyby to byl býval říkal kapitán jakékoli jiné lodi, nikdo ho nebude brát vážně.